

hvit, inunder svafvelgul; honan ofvan askgrå, med rödbrunt hufvud och vit haka. *Mergus Merganser*. Kallas äfv. Körfågel, Skraka.

VRAKGODS, n. sing. Se *Vrak*, bem. 1.

VRAKJERN, n. sing. Sådant jern, som vid besigtning å våg ej blifvit godkänt.

VRAKPLÅT, m. 2. Säsom felaktig kasserad plåt.

VRAKPRIS, n. 3. (fam.) Se *Röfvarköp*.

VRAKSPIK, m. sing. Sådän spik, som vid besigtning å våg befinnes felaktig och ej får försäljas.

VRAKSTÅL, n. sing. Stål, som under räknigen befunnits otätt, flagigt eller illa brändt.

VRAKTEGEL, - **TIMMER**, - **VIRKE**, n. sing. Säsom odugligt förkastadt (vräkt) tegel, timmer, virke.

VRED, n. 3. 1) Del på ett dörrlås, hvilken vrides, då man vill öppna dörren. — 2) Se *Vridhane*.

VRED, a. (utan neutr. sing. indef.) Betagen af vrede. *Vara, blifva v. på någon*. (Fig.) *Det v-a hafvet*, det stormupprörda h. — *Syn*. Förtörnadt, Vredgad, Uppbragt, Ond, Gramse, Befängd, Besatt, Arg, Het.

VREDE, m. sing. Häftigt missnöje öfver en oförrätt, förenadt med begär att straffa upphofsmannen. *Intagas, betagas af v. I v-s mode*. *Snar till v. Böjd till v. Reta till v.* (Oegentligt) *Guds, himmelens v.* (Fig.) *Hafvets v.*, dess vråkande under storm. *Ej låta solen gå ned öfver sin v.*, låta blidka sig, innan man går till hvila på aftonen. — *Syn*. Förtörnelse, Förargelse, Förbittring, Arghet, Harm, Hetta, Ondska, Ilska.

VREDGAS, vrëddgass, v. d. 1. Blifva vred. *V. på någon för en sak*. *V. öfver något*. — *V-ad*, part. pret. Som blifvit vred, betagen af vrede. Brukas ofta adjektivt. — *Syn*. Förtörnas, Förargas, Förarga sig, Harmas, Blifva vred, ond, uppbragt, arg, het, Fatta eld, humör, Förhetsa sig, Förifra sig, Förgrymma sig.

VREDSAM, a. 2. ell. **VREDSINT**, a. 1. Se *Argsint*.

VREDSAMHET ell. **VREDSINTHET**, f. 3. Se *Argsinthet*.

VREDSAMT ell. **VREDSINT**, adv. Med vrede.

VRENSK, vrënsk, a. 2. *V. häst*, som gnäggjar vid åsynen af ett sto.

VRENSKA, v. n. eller **VRENSKAS**, v. d. 1. Sägdes om en häst, som gnäggjar vid åsynen af ett sto.

VRESIG, a. 2. (af *Vrida*) 1) Sägdes om kortväxta träd med vridna och bugtiga stammar. *V-t träd*. *V. stam*. *V. växt*. — 2) (fig.) Tvär och ovänlig i tal och svar. — *Syn*. Tvär, Butter, Kärf, Knarrig, Fnurrig, Fnör, Bister, Skarp, Amper. *V. menniska* = Brumbas, Brumbjörn, Brummare.

VRESIGHET, f. 3. 1) Vresig växt (hos träd). — 2) (fig.) Tvärhet och ovänlighet i tal och svar. — *Syn*. Tvärhet, Butterhet, Kärfhet, Knarrighet, Fnurrighet, Fnörhet, Bisterhet, Amperhet.

VRESIGT, adv. 1) (om träd) På ett vresigt sätt. *Växa v.* — 2) (fig.) Tvärt och ovänligt, med vresighet. *Svara v.* — *Syn*. Tvärt, Buttert, Kärf, Knarrigt, Fnurrigt, Bistert, Skarpt, Amper.

VRET, m. 2. Litet enstaka, inhägnadt åkerland.

VRIAND, vri'änd, f. 3. pl. — *änder*. Se *Bläsänd*.

VRICKA, v. a. o. n. 1. (ursprungl. *Vridka*, frequentativ af *Vrida*) 1) Vrida tätt och ofta, fram och åter. *V. på stjerten, på rumpan*. — 2) Genom smidiga, skefva vändningar i vattnet med en öfver aktern nedlagd åra sätta smärre farkoster i rörelse framåt. *V. en båt*. — 3) *V. foten* ell. äfv. *V. sig*, råka att vrida foten så, att den försträcker. — *Vrickande*, n. 4. o. *Vrickning*, f. 2.

VRIDA, v. a. o. n. 3. Impf. *Vred*. Sup. *Vridit*. Part. pass. *Vriden*. 1) Röra, föra, vända i sned eller kretsformig riktning åt sidan. *V. vefven till en slipsten*. *V. hufvudet åt sidan*. *V. halsen, foten, armen ur led*. *V. byckkläder*. *V. värjan ur handen på någon*. *V. halsen af en höna*. *V. munnen på sned*. *V. nyckeln i låset*. *V. sönder en nyckel*. (Absolut) *V. på nyckeln i ett lås*. *Stå och v. med ordt nyckel i låset*. *V. på tappen*. *V. ett lås i olag*, vrida med nyckeln, så att låset blir läst. *V. händerna*, vrida dem i hvarandra till tecken af djupaste sorg, förtviflan. *V. vattnet ur byckkläder*, vrida byckkläder, så att de befrias ifrån vatten. *V. af*, se *Afvrída*. *V. bört, undan*, vrida något så, att det kommer bort, undan. *V. bört*, se äfv. *Vända bört*. *V. fram*, vrida något så, att det kommer fram. *V. fram och tillbaka*. *V. ifrån sig*, åt höger. *V. igen*, genom vridning tillsluta, stänga. *V. ihóp*, se *Höpvrída*. *V. in*, genom vridning göra, att något kommer in. *V. lös*, lossa genom vridning. *V. omkring, ned, tillbaka*, vrida något så, att det föres omkring, ned, tillbaka. *V. upp*, vrida något så, att det föres upp; äfv. genom vridning öppna, upplösa. *V. upp kläder* (i tvätt), genom vridning utpressa vattnet ur dem. *V. út*, se *Utvrída*. *V. åt sig*, åt venster. — 2) (fig.) Se *Förvrída*, *Vränga*, *Förvrända*. — *V. sig*, v. r. 1) Vända sig åt sidan, i sned eller kretsformig riktning. *V. sig som en mask*. *Planeterna v. sig kring sina axlar*. *V. sig rundt omkring*. *V. sig på sned*. (Fig. fam.) *V. och vända sig*, söka alla möjliga förevändningar, undflykter. *V. sig på rosten*, se *Rost*. — 2) Börja surna; skära sig. Sägdes om dricka. Jfr. *Rost*. — *Vriden*, part. pass. Brukas äfven adjektivt i vissa uttryck, säsom: *V. kolonn, pelare*, på ytan liksom vriden i spiral. *V. snäcka*, som har spirallform. (Bot.) *Vridna* kallas blomhülleblad, när hvarje blad betäcker med sin ena kant och betäcker på den andra. Bildligt brukas *Vriden* i samma mening som *Förtryckt*, t. ex.: *Han tycks vara litet v. Hans förstånd är v-el*.

VRIDAND, se *Vriand*.

VRIDANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något vrides.

VRIDHANE, m. 2. pl. — *hanar*. Ett metallrör, som midtpå har en utvidgning med ett koniskt hål, hvori sitter en transversalt genomborrad tapp, samt i båda ändar försedt med skruf-tappar.

VRIDKA, se *Vricka*.

VRIDKORS, n. 3. Se *Vändkors*.

VRIDMUSKEL, vri'dmusk'l, m. 3. pl. — *muskler*. (anat.) Muskel, med hvars tillhjälp en lem vrides.

VRIDNING, f. 2. Se *Vridande*.

VRIDNINGSMOTSTÅND, n. 3. (fys.) Det motstånd, en kropp gör, då den vrides.

VRIDSTIFT, n. 3. Stift att vrida omkring.

VRIDSTOL, m. 2. Se *Vändstol*.

VRIMLA, se *Hvimla*.